

Hoge Raad der Nederlanden

Derde Kamer

nr. 28.153

16 september 1992

SK

Arrest

gewezen op het beroep in cassatie van X te Z tegen de uitspraak van het Gerechtshof te 's-Gravenhage van 27 maart 1991 betreffende na te melden navorderingsaanslag in de inkomstenbelasting.

1. Aanslag en geding voor het Hof.

Aan belanghebbende, die aanvankelijk in de inkomstenbelasting voor het jaar 1984 was aangeslagen naar een belastbaar inkomen van f 28.587,--, is de onderwerpelijke navorderingsaanslag opgelegd naar een belastbaar inkomen van f 40.966,-- met een verhoging van de nagevorderde belasting van 100 percent, van welke verhoging bij besluit van de Inspecteur kwijtschelding is verleend tot op 50 percent.

Belanghebbende is tegen die navorderingsaanslag en het besluit geen kwijtschelding te verlenen in beroep gekomen bij het Hof, dat het besluit heeft vernietigd, de aanslag heeft verminderd tot een aanslag naar een belastbaar inkomen van f 33.730,-- met een verhoging van de nagevorderde belasting met 100 percent en kwijtschelding van de verhoging heeft verleend tot op 25 percent.

2. Geding in cassatie.

Belanghebbende heeft tegen 's Hof's uitspraak beroep in cassatie ingesteld en daarbij zes middelen van cassatie voorgesteld.

De Staatssecretaris van Financiën heeft bij verzoekschrift het cassatieberoep bestreden.

3. Beoordeling van de middelen.

3.1. In cassatie kan van het volgende worden uitgegaan:

Belanghebbende exploiteert een taxibedrijf in de vorm van een eenmanszaak. In het onderhavige jaar reed belanghebbende in een Mercedes Benz 200 D (bouwjaar 1979). Belanghebbende noteerde geen kilometerstanden.

In december 1988 / januari 1989 is bij belanghebbende een boekenonderzoek ingesteld. Op grond van dit onderzoek is de Inspecteur, uitgaande van een brandstofgebruik van 1 op 9, tot de gevolgtrekking gekomen dat belanghebbende een gedeelte van de in het onderhavige jaar behaalde omzet heeft verzwegen.

3.2. Het Hof heeft met juistheid vooropgesteld dat de Inspecteur het door hem gestelde brandstofverbruik aannemelijk dient te maken, nu belanghebbende dit betwist.

Het Hof heeft voorts geoordeeld dat de Inspecteur noch belanghebbende aannemelijk hebben gemaakt dat het brandstofverbruik 1 op 9 respectievelijk 1 op 11 is geweest en dat, bij gebrek aan gegevens die in een andere richting wijzen, het Hof het erop houdt dat, gelet op alle omstandigheden van het geval, een verbruik van 1 op 10 het meest in aanmerking komt.

Tegen laatstvermeld oordeel keert zich terecht het derde middel. 's Hof's oordeel volgens hetwelk de Inspecteur niet aannemelijk heeft gemaakt dat het brandstofverbruik 1 op 9 is geweest, brengt immers mee dat de Inspecteur in het bewijs van zijn stelling niet is geslaagd. In het oordeel dat het Hof, bij gebreke van gegevens die in andere richting wijzen, het erop houdt dat, gelet op alle omstandigheden van dit geval, een verbruik van 1 op 10 het meest in aanmerking komt, ligt besloten het oordeel dat de Inspecteur evenmin aannemelijk heeft gemaakt dat het brandstofverbruik lager dan 1 op 9 is geweest dus ook niet dat het 1 op 10 is geweest. Hieruit volgt dat het Hof ten onrechte heeft beslist dat van laatstvermeld brandstofverbruik dient te worden uitgegaan. 's Hof's uitspraak kan derhalve niet in stand blijven.

De Hoge Raad kan zelf de zaak afdoen, terwijl de overige middelen geen behandeling behoeven. Beslist moet worden overeenkomstig het standpunt van belanghebbende.

4. Beslissing.

De Hoge Raad vernietigt de uitspraak van het Hof, behoudens de beslissing omtrent het griffierecht, vernietigt de navorderingsaanslag, en gelast dat door de Staatssecretaris van Financiën aan belanghebbende wordt vergoed het door deze ter zake van de behandeling van het beroep in cassatie gestorte griffierecht ten bedrage van f 300,--, alsmede het ter zake van de vervanging van de mondelinge uitspraak bij het Hof gestorte bedrag van f 150,--, derhalve in totaal f 450,--.

Dit arrest is gewezen door de vice-president R.J.J. Jansen als voorzitter en de raadsheren Van der Linde, Korthals Altes en De Moor, in tegenwoordigheid van de waarnemend griffier Van Hooff, in raadkamer van 16 september 1992.

Van Hooff

Jansen